

Maade vil blive taget noget mere Hensyn til, end der er gjort hittildags. Jeg er i det hele taget ingen stor Ven af de mange Kommissioner og Raad, der oprettes; man er kommen vidt i saa Henseende. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at en Institution som den her foreslaaede er ret almindelig i de forskellige Lande, i stort Maal navnlig i Tyskland.

Under Behandlingen af Jernbanesagen i Efteraaret 1902 fremkom ganske rigtigt, som det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) udtalte, Minister Hage med en Udtalelse om dette Punkt. Han fandt sig ikke foranlediget til i Lovforslaget at optage det Forslag, der var stillet om Jernbaneraadet; men paa Foranledning af Udtalelser af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) erkendte han dog Berettigelsen af et saadant Raad, naar Sammensætningen fandt Sted paa en ganske anden Maade, og her er jeg fuldstændig enig med ham. Jeg er enig i, at et Forslag, som gaar ud paa, at Rigsdagen vælger 14 Medlemmer af 19 iblandt sine Medlemmer eller udenfor, ikke egentlig træffer den Maade, hvorpaa et saadant Raad bør være sammensat. Rigsdagen kan jo ganske vist have ganske enkelte Repræsentanter i et saadant Raad; men ligesom det var ønskeligt at begrænse Antallet af Medlemmer i det hele taget, saaledes vilde jeg i Overensstemmelse med de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen), finde det ganske naturligt, at de forskellige Erhvervsgræne vare repræsenterede i Raadet hver med et enkelt Medlem. Sker det, kan man blive enig om noget saadant eller noget lignende, for saa vidt Forslaget kommer til Behandling i et Udvalg, hvad jeg antager, saa er jeg stemt for Oprettelsen af et saadant Raad. Men jeg er ingenlunde stemt for Oprettelsen af et Raad med den Sammensætning, Forslagsstilleren angav forgangen Dag. Jeg tror ikke, det vil faa den Betydning, det skal have, og jeg tror, det bliver et ret uheldigt Mellemed. Det Mellemed, vi skulle have, skal være mellem Befolkningen, Erhvervslivet og Administrationen af Jernbanerne. Der mener jeg, det kan gøre sin Nytte.

Hey: Der synes jo fra saa godt som alle Sider at være Sympati med Oprettelsen af et Jernbaneraad, og det er slet ikke underligt, at Sympatien er til Stede, ikke underligt, at Ønsket om et Jernbaneraad netop fremsættes nu, da man har staaet

overfor en stærk Vekslen indenfor Trafikministeriet, et Forhold, som jo kun kan være til Skade for Erhvervslivet og for alle de Interesser, som berøres af Trafikvæsenet. Men med Sympatien for Tanken hører jo ogsaa Enigheden op. Der er fra de forskellige Taleres Side antydet forskellige Løsninger. Der er antydet en Løsning i Retning af et Jernbaneraad omtrent som det foreslaaede eller dog et Jernbaneraad valgt med Medlemmer udenfor Rigsdagen, ganske uafhængigt af denne. Der er antydet Oprettelsen af et særligt staaende Jernbaneudvalg indenfor Rigsdagen, og endelig er det, særlig af det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (P. Nielsen), antydet, at man kunde overlade disse særlige Sager til Finansudvalget. Det sidste vil jeg dog sige, at det vil jeg være en bestemt Modstander af. Mon Finansudvalget, navnlig Folketingets Finansudvalg, ikke snart har nok? Mon dets Magtomraade ikke snarere breder sig for meget? Mon det ikke snarere trænger til at bremses noget fremfor at faa en ny og særlig stor Mission, som det vilde være at tage sig af de Jernbanesager, som her er Tale om? Og mon netop særlig Landstinget skulde være stemt for at henvise alt dette til Finansudvalget? Jeg tror det ikke.

Jeg kunde nærmest slutte mig til den sidste ærede Taler (Tolderlund), der henlede Opmærksomheden paa et Forhold, jeg ogsaa gerne vilde have Lov til, skønt det oftere er blevet fremdraget, ganske kort atter at fremdrage her. Det gælder den Ubillighed, der er med Hensyn til vore Takstberegninger, særlig Tariffberegninger for Gods paa de danske Jernbaner, saasnart Godset trafikerer ogsaa udenlandske Banestrækninger. Det var navnlig fremme ved Toldlovens Behandling, og der fik jeg Anledning til som Ordfører og ifølge Bemyndigelse paa hele Udvalgets Vegne at henlede Opmærksomheden derpaa. Jeg har ogsaa Lov til at gøre det nu; thi det er en Uret, der maa raades Bod paa. Kan et Jernbaneraad hjælpe os dertil, saa bør det være endnu mere velkomment, end det ellers vilde være. Men jeg benytter Lejligheden til at erindre den højterede Trafikminister om dette Forhold, om den Uretfærdighed, den danske Industri ganske særlig lider under, hvor det gælder om Forsendelse af Gods paa Strækninger, der trafikeres i Forbindelse med en udenlandsk Strækning.

Altsaa, ogsaa jeg sympatiserer med et Jernbaneraad, men der er jo saa mange Meninger om, hvordan dette skulde være,